

om, at Skyld sætning maatte finde Sted. Nu ser jeg dog ikke bedre, end at ikke blot Ret, men ogsaa Billighed taler for, at slige udtørrede Jundsøer skyld sættes, naar Tørlægningen har fundet Sted, thi det er jo et i vor Lovgivning almindelig anerkendt Princip, der er stadfæstet af Domstolene i foresaldende Tilfælde, at al Jord skal svare Stat til det offentlige, til Stat og Kommune, og slige Arealer, der ofte ere af betydelig Udstrækning, paadrage jo det offentlige, Stat og Kommune, samme Ulemper, Udgifter og Byrder som al anden Jord, saa jeg ser i Grunden ikke nogen virkelig Anledning til, at de skulle være fritagne for at svare Stat i Lighed med alle andre Jordejendomme. Jeg skal derfor ved denne Bøjlighed, hvor der er Tale om en Reform i den kommunale Bestatning og om at finde ny Skatteobjekter, tillade mig at henlede Opmærksomheden paa en Skyld sætning af slige udtørrede Jundsøer. Det vilde maasse kunne ske administrativt, i alt Fald er det den Opfattelse, som jeg har ladet mig sige tidligere har hersket i Indenrigsministeriet, men under alle Omstændigheder vil det jo kunne ske ifølge Lovhjemmel, hvortil jeg tror, at der er god Anledning. Det er i Virkeligheden et Misforhold, at slige værdifulde og betydelige Arealer vedblivende skulle henligge skattefrie i Mod sætning til andre Ejendomme, der, om end ganske vist i forskellig Grad, i Forhold til deres nuværende Værdi, alle svare Stat til Stat og Kommune.

Lassen: Ja, jeg vil paa Forhaand tillade mig at bringe den højtærede Minister min Anerkendelse og Tak for, at han har forelagt det nærværende Lovforslag i Aar igen. Det er en Sag, som allerede har staaet paa Dagsordenen i saa mange Aar, og som absolut, saa vel fra den ene som fra den anden Side, jeg mener dermed, saa vel fra Røbstæderne som fra Landet, tiltrænges i allerhøjeste Grad. Der trænges i allerhøjeste Grad til, at vi kunne faa en Omordning, thi de bestaaende Forhold blive mere og mere uheldige for samtlige Kommuner. Jeg er derfor glad ved, at Lovforslaget er kommet frem, og at det er kommet frem saa tidlig, idet man derved kan faa Tid til muligvis at faa det gennemført. Jeg har jo vel forstaaet af forskellige Udtalelser

fra de foregaaende Talere, at det ikke vil gaa let igennem, men at der maasse endog saa kan blive rejst en stærk Modstand mod flere af Bestemmelserne, og jeg vil ogsaa tillade mig at sige, at jeg selvfølgelig heller ikke sympatiserer med alle Bestemmelserne i Lovforslaget. Men jeg tror, at det er hensigtsmæssigt for os, naar vi skulle gaa til Behandling af en saa omfattende Sag, som den personlige Kommunestaf og den mellemkommunale Bestatning er, at vi saa ikke se paa den med alt for skarpe Interessesejne, men med et saa overordnet Blik som muligt. Ville vi se Sagen ubetinget fra et Landbo standpunkt, saaledes at vi kun fremme Landkommunernes Interesser, er det afgjort, at Sagen vil møde uoverstigelige Vanskeligheder fra Røbstadrepræsentanternes Side, og ville Røbstadrepræsentanterne se paa Sagen ubekvæmlende fra deres Kommunes Interesses Standpunkt, saa vilde de møde den samme Modstand fra vor Side. Jeg tillader mig derfor at anbefale samtlige Medlemmer, at vi ikke se paa Sagen med det skarpe Interessesejny, men søge at se paa det heles Interesser saa godt som muligt, thi uden det lykkes Sagen ikke. Hvis vi se paa Sagen med et saadant, om jeg saa maa sige, mere overordnet Syn og med Tilfredsættelse af vore individuelle Interesser, forekommer det mig, at jeg er berettiget til at haabe, at der kan komme noget ud af Sagen.

Jeg skal kun nævne et Par enkelte af de Punkter, som jeg ikke sympatiserer med Lovforslaget i. Der er f. Eks. Bestemmelsen om 2 pCt. Bestatningen af Aktieselskaber og desl., som allerede er berørt af enkelte af de foregaaende Talere. Jeg er en absolut Modstander heraf, fordi jeg mener, at det er at sætte en Præmie paa Kapitaler og Aktieselskaber til Skade for Middelstandens og de mindre handlendes Interesser. Jeg kan ikke forstaa, hvorfor et Aktieselskab skal være begunstiget i Bestatningsspørgsmaal, det kan jeg slet ikke se mindste Grund til. Vel kan den Dobbeltbestatning, som Aktionærerne blive Genstand for, muligvis være en Ulempe for dem i enkelte Tilfælde, men jeg mener, at denne Ulempe er forsvindende i Sammenligning med den Favoriseringen af Aktieselskaberne, som fremkommer ved den mindre Bestatning lige over for andre Skatteydere i de paagældende Kommuner.